

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou ve věci

žalobkyně: M. H.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení

sídlem Křížová 25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 1. 2019 č. j. X, o invalidní důchod,

takto:

I. Rozhodnutí žalované ze dne 30. 1. 2019 č. j. X **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 12. 3. 2019 domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 30. 1. 2019 č. j. X, jímž byly zamítnuty její námitky a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. R-2.11.2018-429/X ze dne 2. 11. 2018, kterým byla zamítnuta její žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu, bylo potvrzeno.
2. V žalobě žalobkyně namítla, že posudkový lékař učinil závěr o její invaliditě I. stupně, aniž by podrobněji zkoumal její zdravotní stav a jelikož nebyla k jednání přizvána, nemohl si ani odpovídající představu o jejím zdravotním stavu učinit. Dále žalobkyně uvedla, že od prosince 2018 pracuje na zkrácený úvazek 4 hodiny denně, ani tento úvazek však nadále nezvládá. V současné době je druhý měsíc v dočasné pracovní neschopnosti z důvodu náhlého zhoršení jejího zdravotního stavu, kdy se nemohla vůbec pohnout a musela být rychlou záchrannou službou převezena do nemocnice v Novém Jičíně. Pracovní neschopnost ke dni podání žaloby trvala a předpokládá, že bude pokračovat i nadále. Žalobkyně podrobně popsala své zdravotní obtíže s tím, že se její zdravotní stav v posledním roce hodně zhoršil. Jmenovitě žalobkyně poukázala na diabetes, opakované hypoglykemie, operaci ramene, otevřenou ránu na noze, jejíž léčba se v souvislosti s cukrovkou nedaří, bolestivé odpadávání nehtů na nohách, postižení nervů, které má za následek poruchy citlivosti končetin, dále bolesti zad, vysoký krevní tlak, chronickou laryngitidu, alergii, astma a oční chorobu. Tato onemocnění žalobkyni výrazně omezují i při běžných činnostech. Nemůže zvedat těžká břemena, nevydrží dlouho stát ani sedět, má potíže s chůzí. Z důvodu vysokého krevního tlaku a astmatu se musí vyvarovat jakékoliv větší fyzické námaze, protože se velmi rychle zadýchá a začne se dusit. Sama obstará jen nejnutnější sebeobsahu a drobný úklid domácnosti, s nákupy, domácími pracemi a obstaráváním různých záležitostí jí pomáhá dcera. Možnosti pracovního uplatnění jsou s ohledem na její zdravotní stav velmi omezené. Žalobkyně se domnívá, že její zdravotní stav odpovídá těžkému funkčnímu postižení s opakovanými metabolickými dekompenzacemi, progresí komplikací diabetu a poklesem celkové výkonnosti dle kapitoly IV., položky 2d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti 50 – 60 %, což odpovídá II. stupni invalidity. Žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
3. Žalovaná v písemném vyjádření uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku, který podle jejího názoru splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. Žalovaná navrhla provést důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR dle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Za daného stavu věci však nadále trvá na svém rozhodnutí.
4. Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 2. 11. 2018, č. j. R-2.11.2018-429/605 830 0446, byla pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. b) a c) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuta žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu

z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Z odůvodnění plyne, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 9. 10. 2018 je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu I. stupně, neboť její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídá poklesu pracovní schopnosti o 45%. V posudkovém závěru posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 9. 10. 2018 je konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je diabetes mellitus 2. typu na insulinu a PAD, s diabetickou polyneuropatií, zejm. DKK, dále i s diabetickou retinopatií a nefropatií, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole IV., položce 2c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 uvedené vyhlášky nemění.

5. Proti označenému rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 2. 11. 2018 podala žalobkyně námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 30. 1. 2019 tak, že se námitky zamítají a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 2. 11. 2018, č. j. R-2.11.2018-429/X, se potvrzuje. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného lékařem lékařské posudkové služby ČSSZ (dále jen „LPS ČSSZ“) ze dne 9. 1. 2019, v jehož posudkovém závěru se uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je úplavice cukrová 2. typu na insulinu a PAD s lehkými komplikacemi – retinopatií, nefropatií, funkční postižení středně těžké. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV., položce 2c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45 %. Lékař LPS ČSSZ hodnotil míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně s přihlédnutím k omezené schopnosti užívat pracovní zkušenosti a k přidruženým onemocněním, u horní hranice daného rozmezí, tj. 45 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 uvedené vyhlášky nemění. V uvedeném posudku je mimo jiné konstatováno, že zdravotní postižení není takového stupně a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení podle kapitoly IV. položky 2d a 2e přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., protože se nejedná o úplavici cukrovou s funkčním postižením těžkým nebo zvláště těžkým, s chronickými komplikacemi na úrovni těžkých poruch, s omezením zraku, poruchami prokrvení, snížením pohyblivosti, se selháním ledvin, s nutností chronické dialýzy, není zjištěna těžká forma diabetické neuropatie, syndrom diabetické nohy. Na základě provedeného přezkumu dospěl lékař LPS ČSSZ k závěru, že posudkový závěr OSSZ Nový Jičín ze dne 9. 10. 2018 lze potvrdit.
6. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 12. 9. 2019, č. j. 2019/869-OS, který si zdejší soud vyžádal v tomto soudním řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. a šlo o invaliditu II. stupně. Jednání posudkové komise konaného dne 12. 9. 2019 byla žalobkyně přítomna a předložila nové lékařské nálezy a uvedla, že má bolesti zad, nemůže se zvednout, bolest je větší na pravé straně, slouhu nevydrží stát, chodit, když dlouho sedí, nemůže se rozejít, trnou jí nohy, od kolen dolů pociťuje mravenčení až do plosek, pociťuje štipavou bolest, při chůzi se zadýchává a po ujití asi 50 m se musí zastavit. Při jednání komise bylo dále

zjištěno, že žalobkyně je vyučená kloboučnice v roce 1977, potom se vyučila jako kuchař, číšník. V letech 1977 – 2002 pracovala jako kloboučnice ve společnosti Tonak v Novém Jičíně, potom byla vedena u Úřadu práce. Dále v době od roku 2004 do roku 2007 pracovala jako pomocná kuchařka v Domově Paprsek a v době od roku 2007 do 30. 9. 2019 byla zaměstnána jako kuchařka v Domově Duha. Ke dni jednání posudkové komise nebyla zaměstnána, pracovala pouze na základě dohody o provedení pracovní činnosti na Záchraně stanici 1x týdně jako pomocná síla na prádlo. Posudek obsahuje výčet podkladů, z nichž posudková komise vycházela, diagnostický souhrn, zjištění z lékařských nálezů a posudkové hodnocení. V posudkovém hodnocení se konstatuje, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, souběh interních, neurologických a ortopedických nemocí, při kterých není schopna těžké fyzické práce nebo práce v plném pracovním úvazku. Za rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu napadeného rozhodnutí ze dne 30. 1. 2019 posudková komise považuje diabetes melitus 2. typu na PAD a inzulinu s komplikacemi nefrologickými, neurologickými, očními a stavem s opakovaným akutním selháním funkce ledvin v září roku 2015 a červnu roku 2018. Posudková komise MPSV ČR v Ostravě stanovila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole IV., položce 2c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., u kterého z rozmezí 30-45 % zvolila míru poklesu pracovní schopnosti na 45 %. Posudková komise MPSV ČR v Ostravě přihlédla k dalším zdravotním postižením žalobkyně, subkompenzované hypertenzi s výkyvy tlaku krve k hodnotám 220/120. Přihlédla také k bolestivému syndromu krční a bederní páteře při degenerativních změnách a dosavadní manuální práci žalobkyně, jejímu věku a možnosti rekvalifikace a zvýšila hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti o 10 % na celkových 55%. Datum vzniku invalidity II. stupně posudková komise stanovila od 30. 7. 2018, tj. datem podání žádosti a dobou prokázané subkompenzace krevního tlaku u rizikové pacientky.

7. K posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 12. 9. 2019 se žalobkyně ani žalovaná nevyjádřily.
8. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou v této věci bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský posudek. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobkyně, ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně, Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR prostřednictvím svých posudkových komisí, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobkyně, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť v komisi byl vedle posudkového lékaře i lékař z oboru interní lékařství. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, na základě četné a aktuální zdravotní dokumentace žalobkyně. Správní soud sám zdravotní stav žadatelky o invalidní

důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku – srov. konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 25. 9. 2003 č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, či rozsudek ze dne 3. 4. 2013 č. j. 6 Ads 158/2012 – 24; dostupné na www.nssoud.cz), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena. Krajský soud považuje posudek Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 12. 9. 2019 za úplný a přesvědčivý, a proto z tohoto posudku vycházel. Posudek za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti považuje diabetes melitus 2. typu na PAD a inzulinu s komplikacemi nefrologickými, neurologickými, očními a stavem s opakovaným akutním selháním funkce ledvin a míru poklesu zdravotní schopnosti stanovil podle položky 2c obsažené v kapitole IV. přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na 45% a vzhledem ke skutečnosti, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je více zdravotních postižení, a dále vzhledem k dosavadní manuální práci žalobkyně, její možnosti rekvalifikace a jejímu věku, míru poklesu zdravotní schopnosti zvýšil o 10 %, a to na celkových 55 %.

9. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 citovaného ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, poklesla-li pracovní schopnost pojištěnce nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a o invaliditu třetího stupně se jedná při poklesu nejméně o 70 %. Vzhledem k tomu, že u žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu došlo k datu vydání napadeného rozhodnutí k poklesu pracovní schopnosti o 55 %, dosahuje pokles její pracovní schopnosti míry zakládající invaliditu II. stupně. Žalovaná tak vycházela při svém rozhodnutí z nesprávných posudkových závěrů, což mělo za následek i nesprávné stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Žalovaná došla k nesprávnému závěru, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu I. stupně. Krajský soud z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci napadené rozhodnutí ve shodě s návrhem žalobkyně podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrací žalované k dalšímu řízení. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů. V souladu s ustanovením § 49 odst. 1 a 3 s.ř.s. u jednání dne 15. 10. 2019 věc projednal a skončil v nepřítomnosti účastníků řízení.
10. Podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšné žalobkyni žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů od dne doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem Brno, Moravské náměstí 6. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 15. 10. 2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně